

בכנס חלופות האשפוז שהתקיים במרכז מאניקר השתתפו ראשי רוב האישים והגופים המנהלים בחזון המשותף של כולנו – לפעול ביחד עם משרדי הממשלה הרלוונטיים ועם קופות החולים על מנת לשפר את מעמדו של המתמודד שעבר משבר נפשי או הסובל מהפרעה נפשית כרונית – במדינת ישראל.

להלן חלק מהנאום שנשאתי בכנס:

ערב טוב לכולם, פרופסור פסח ליכטנברג, רופאים ואורחים נכבדים. אני שמח וגאה לפתוח את כנס חלופות אשפוז 2017

שמי ערן רענן מנכ"ל ומייסד מרכז מאניקר ומוגדר כנכה נפש 100% לצמיתות לפי הקריטריונים של ביטוח לאומי. אני רוצה לספר לכם בכמה מילים את תמצית הסיפור האישי שלי, לא מתוך יהירות של אני הצלחתי, אלא לצורך המחשה שגם מי שמוגדר כחולה נפש במחלה כרונית חשוכת מרפא כמאניה דיפרסיה יכול לנהל בהצלחה מרכז פסיכיאטרי, לחיות חיים מלאים ומאושרים וחסרי פשרות ולנהל זוגיות יציבה וטובה.

בשנת 1994 אובחנתי ע"י פרופסור לפקיפקר בהפרעה הביפולארית ההגדרה החדשה הזו, ההכרה בשינויים תכופים במצב הרוח, נטילת תרופות באופן קבוע ועצם הסטיגמה שניתנה לי בעל כורחי, היו מאוד קשים לי ולמשפחתי ונדמו כמאיימים על כל מה שבניתי ותכננתי לעתיד ולעיתים על עצם קיומי. בעשור שלאחר מכן חייתי חיים מלאי טלטלות שכללו גם 3 אשפוזים בבית החולים שלוותה. האשפוזים היו מסע של רגעים קשים והתמודדות עם מציאות כואבת, אבל במהלך האשפוז האחרון הבנתי שאני לא יכול להמשיך ככה ושחייבים להיות עוד כמוני הסובלים מהמסע.

שם דמיינתי עולם בו מתמודדים עם הפרעות נפשיות מקבלים טיפול הולם, מכיל ורגיש לצרכים שלהם, שלנו, אנחנו המתמודדים הסובלים מרגישות יתר. היום אני מוקיר תודה למסע שעברתי, כי השנים האלו של התמודדות, לימודים, תובנות ועקשנות הובילו אותי למצב בו אני נמצא מזה כעשור. חיים מאושרים ומאוזנים – נטולי פשרות אשר חלקם הארי מוקדש לעזרה לאחרים למצוא את האיזון והריפוי שלהם. בדרך להגשמת החלום שלי, כשפניתי לד"ר אשמן לגייס אותו לתפקיד מנהל רפואי של "קטבים" – הוא שאל אותי – מה הסוד שלי? ועד כמה אני בטוח שהמשבר הבא לא נמצא עוד לפני? לקח לי הרבה זמן למצוא את התשובה הכנה, אבל לאחר מחשבה רבה הגעתי למסקנות הבאות:

1. זכיתי להכיר מטפלים יוצאי דופן ביניהם 2 פסיכיאטרים שבאמת האמינו בי ועשו הכל כדי שאצליח להתאזן. ממש שמח לעבוד עם שניהם ולארח אותם כאן. ד"ר אלון אשמן וד"ר חנן גולדמן – תודה לשניכם.
2. יש לי משפחה מדהימה ומכילה שידעה להציב גבולות וגם לסלוח.
3. זכיתי להכיר קומץ חברי אמת שהאמינו בי לכל אורך הדרך ונשארו איתי עד היום
4. הכרתי את אשת חלומותיי – שאישה שמאפשרת לי להמריא ולהגשים את כישורי ומאזנת אותי בו זמנית.
5. ולא פחות חשוב מכל אלו – היו לי ולמשפחתי את המשאבים הדרושים כדי להשקיע כלכלית את כל מה שהיה דרוש בבריאות ובאיזון שלי.

כמוני יש עוד עשרות או מאות אלפי מתמודדים שראויים לפחות לאותה התייחסות ולאותו טיפול, אבל לא לכולם יש את המזל להתברך באותם כלים ובאותה עזרה שנתנה לי.

בחקיקת החוק - שיקום נכי נפש בקהילה וביצירת הרפורמה בבריאות הנפש הכריזה מדינת ישראל על פתיחתו של עידן חדש בתחום בריאות הנפש. עידן בו יחברו כל הגופים הפרטיים והציבוריים למטרה אחת בלבד – לקדם את מעמדם של מתמודדים עם הפרעות נפשיות ולהפוך אותם לחלק פעיל ויצרני בקהילה. ברור לי שהדרך לא תהיה קלה או קצרה, אבל באותה בהירות ברור לי שהנהלים והתקינות המוסדיים צריכים להיות מוטמעים בכל גוף טיפולי פרטי על מנת לייעל את

התהליכים ולפעול בסטנדרטים אחידים מחד וכדי ליצור את הסינרגיה הטבעית שבשיתוף הידע הנדרש בין מוסדות הבריאות הציבוריים ובין הגופים הפרטיים מאידך.

אני תקווה שהעידן החדש שלפנינו יתקדם אתנו השותפים לדרך ושכנס זה יהיה הסנונית שתבשר את מעמדו החדש של המתמודד – במדינת ישראל. אני מודה לכם מאוד על ההקשבה ועל שהגעתם לכנס ומעביר אתת רשות הדיבור לפרופסור פסח ליכטנברג – מייסד סוטריא.